

Επιμένουμε Αριστερά - Βουλευτικές Εκλογές Μάης 2016 (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό Σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Μάη του 2016 στην ιστοσελίδα της [Εργατικής Δημοκρατίας](#).

Περιεχόμενο

Επιμένουμε Αριστερά - Βουλευτικές Εκλογές Μάης 2016

Τρία χρόνια διακυβέρνησης Αναστασιάδη και Συναγερμού έχουν δείξει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο τις συνέπειες της πολιτικής της λιτότητας, των ιδιωτικοποιήσεων, των απολύσεων και της διάλυσης του κράτους προνοίας.

Η τρόικα του Συναγερμού, Αβέρωφ, Γεωργιάδης, Πετρίδης σε συγχορδία με τον Αναστασιάδη προσπαθούν να μας πείσουν ότι τα πράγματα είναι καλά και περιμένουν να τους ευχαριστήσουμε για τα όσα έχουν κάνει. Για τη μείωση δηλαδή των μισθών και των συντάξεων, για την ανεργία, για το ξεπούλημα των δημόσιων επιχειρήσεων για τη διάλυση του τομέα της Δημόσιας Υγείας και Παιδείας και τα τόσα άλλα κατορθώματά τους.

Είναι φανερό όταν τους ακούς, ότι δεν ζούμε στον ίδιο κόσμο. Και έτσι είναι στην κυριολεξία. Αυτοί είναι κομμάτι εκείνου του 10% που είδε τα εισοδήματά του να ανεβαίνουν κατά 20% τα τελευταία χρόνια. Αντίθετα εμείς που ανήκουμε στο φτωχότερο 20% του πληθυσμού είδαμε τα εισοδήματά μας να μειώνονται κατά 30%. Στο δικό μας τον κόσμο 240,000 άνθρωποι ζουν στο όριο της φτώχειας, το ένα τρίτο του πληθυσμού δυσκολεύεται να πληρώσει τις δόσεις του και κινδυνεύει να χάσει το σπίτι του, ένας στους τρεις νέους είναι άνεργος. Στο δικό μας τον κόσμο επιμένουμε μήνες καμιά φορά και χρόνια για μια ειδική εξέταση στα νοσοκομεία.

Στο δικό τους τον κόσμο πηγαίνουν με κουρσάρες και έχουν τα καλύτερα νοσοκομεία διεθνώς. Στο δικό τους κόσμο ψάχνουν τράπεζες στον «Παναμά» και αλλού για να φυλάξουν τα κέρδη που κάνουν πάνω στις πλάτες μας για να μην τους τα φορολογούν ή να κινδυνεύουν να τους τα κουρέψουν όπως έκαναν οι συμπέθεροι.

Προσβολή

Δεν μας φτάνει ο πόνος και η δυστυχία που έχουν προκαλέσει έρχονται να προσθέσουν και τη προσβολή λέγοντας μας περίπου ότι είμαστε αχάριστοι και δεν τους ευχαριστούμε και δεν τους ψηφίζουμε για να συνεχίσουν το ωραίο αυτό έργο τους.

Μας πλασάρουν δηλώσεις και επαίνους από τους όμοιους τους, τραπεζίτες και κερδοσκόπους, μαγειρεύουν ειδήσεις και δημοσκοπήσεις για να μας πείσουν ότι καλά περνάμε.

Και αν τολμήσουμε να μην το πιστέψουμε και αποφασίσουμε να αντισταθούμε και να κατέβουμε σε καμιά απεργία αρχίζουν οι συκοφαντίες, τα ψέματα, και οι απειλές, ξεχειλίζει από τα παντζάρια τους

η δημοκρατία. Δεν υπήρξε κλάδος που να κατέβηκε σε απεργία αυτά τα τελευταία χρόνια και να μην αντιμετώπισε την κατασυκοφάντηση και την απειλή της επιστράτευσης ή ακόμη χειρότερα της απαγόρευσης των απεργιών.

Κυπριακό

Εκεί που χτυπά ρέστα ο Αναστασιάδης είναι στο Κυπριακό. Ανταλλάσει χειραψίες με τον Ακιντζί και συμμετέχουν σε δικοινοτικές εκδηλώσεις και φιέστες και δηλώνει σε όλους τους τόνους ότι θέλει λύση. Δεν είναι λίγοι που τον πίστεψαν και τον πιστεύουν ακόμη.

Καλές είναι οι δικοινοτικές εκδηλώσεις αλλά αν δεν συνοδεύονται από πραγματικά μέτρα που να κτίζουν την εμπιστοσύνη και τη συμφιλίωση ανάμεσα στους απλούς ανθρώπους των δύο πλευρών δεν αφήνουν τίποτα πέρα από τις εντυπώσεις. Τι εντυπώσεις όμως προκαλεί όταν κόβει από τους τουρκοκύπριους τη δυνατότητα να επισκέπτονται τα νοσοκομεία στο νότο; Τι εντυπώσεις προκαλεί όταν βγάζει πύρινους εθνικιστικούς λόγους στα μνημόσυνα του Γρίβα και του Γιωρκάτζη, όταν εξαγγέλλει τάχα μείωση θητείας αλλά στην ουσία προωθεί αναβάθμιση της εθνοφρουράς, όταν ανοίγει ένα νέο κύκλο αδειοδότησης στα οικόπεδα της ΑΟΖ συμπεριλαμβάνοντας σε αυτά και αμφισβητούμενα από την Τουρκία κομμάτια. Τι εντυπώσεις δημιουργεί στους τουρκοκύπριους με όλα αυτά.

Δίπλα σε αυτά άμα βάλουμε τους εναγκαλισμούς με το χασάπη των Παλαιστινίων, τον Νετανιάχου και τον δικτάτορα και σφαγέα της επανάστασης στην Αίγυπτο, Αλ Σίσυ, τις ρατσιστικές συμφωνίες που προσυπογράφει στην ΕΕ για τους πρόσφυγες, τις διευκολύνσεις που παραχωρεί στους ιμπεριαλιστές για να επιτίθενται σε γειτονικές χώρες, έχουμε την πλήρη εικόνα για τον Αναστασιάδη και το κόμμα του που μας ζητούν να τους επιβραβεύσουμε για όλα αυτά.

Σε καμιά περίπτωση. Μαυρίζουμε αυτές τις πολιτικές και στεκόμαστε στο πλευρό όσων αντιστέκονται σε αυτές. Θέλουμε να πάρουν τα λιγότερα ποσοστά γιατί αυτό θα δυναμώσει την αυτοπεποίθηση και την αγωνιστικότητα όσων βρίσκονται σε σύγκρουση μαζί τους για να δώσουν τις μάχες της επόμενης περιόδου, που σίγουρα θα είναι πολλές και σκληρές.

Η αντικαπιταλιστική Αριστερά

Θα προτιμούσαμε να μαυρίσουμε το Συναγερμό και όσους τον βοηθούν να περνά αυτές τις πολιτικές, όπως και τους απορριπτικούς εθνικιστές μέσα από ένα ψηφοδέλτιο της Ριζοσπαστικής Αριστεράς. Δυστυχώς αυτό δεν έγινε δυνατό σε αυτές τις εκλογές. Η Δικοινοτική Ριζοσπαστική Αριστερή Συνεργασία που μπορούσε να μπει μπροστά σε μια τέτοια προσπάθεια, δεν μπόρεσε να ξεπεράσει την απογοήτευση και την εσωστρέφεια που έφερε το μεγάλο πισωγύρισμα του Σύριζα με τον οποίο ταυτίστηκε σε μεγάλο βαθμό την προηγούμενη περίοδο. Δυστυχώς οι δυνάμεις που παλεύαμε για να αποτρέψουμε μια τέτοια εξέλιξη είχαμε τις δικές μας αδυναμίες και δεν μπορέσαμε να φτάσουμε σε μια συντονισμένη προσπάθεια για ένα ψηφοδέλτιο στα αριστερά του ΑΚΕΛ.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι μένουμε αδιάφοροι ή ουδέτεροι παρατηρητές στις εκλογές. Είναι μια μάχη που έχει τη σημασία της για την εργατική τάξη. Όχι γιατί μέσα από τις αστικές εκλογές μπορούμε να αλλάξουμε τη κοινωνία αλλά κυρίως για την επίδραση που θα έχει το εκλογικό αποτέλεσμα στην συνείδηση και την αυτοπεποίθηση των πιο πρωτοπόρων κομματιών της εργατικής τάξης. Μια ενίσχυση του Συναγερμού θα σημαίνει την επιβράβευση της πολιτικής που μας επιβάλλει αυτά τα τρία χρόνια. Αντίθετα μια μείωση της δύναμης του θα καταγραφεί σαν αποδοκιμασία της πολιτικής τους. Το ίδιο ισχύει για τους απορριπτικούς εθνικιστές και τους φασίστες.

Η αποχή μπορεί να δίνει την ψευδαίσθηση σε κάποιους ότι κρατάνε την ψήφο τους καθαρή αλλά στην

ουσία και η αποχή θα παίξει ρόλο στη διαμόρφωση του αποτελέσματος. Για παράδειγμα μια μεγάλη αποχή ευνοεί τα μικρά ακροδεξιά κόμματα και το ΕΛΑΜ γιατί θα παρουσιάσει τα ποσοστά τους ανεβασμένα.

Σε αυτές τις εκλογές η επιλογή για να ψηφίσουμε Αριστερά σημαίνει να ψηφίσουμε ΑΚΕΛ. Όσο και αν δεν νοιώθουμε άνετα με την πολιτική που ακολούθησε όλα αυτά τα χρόνια παραμένει το κόμμα προς το οποίο κοιτάζει το πιο ταξικά συνειδητό κομμάτι της εργατικής τάξης. Είναι το κόμμα που κρατά μια στάση συνεργασίας και συμφιλίωσης με τους τουρκοκύπριους. Δεν πρέπει να αφήσουμε την απογοήτευση και την πικρία να μας εμποδίσει να ψηφίσουμε ΑΚΕΛ. Η ψήφος μας δεν σημαίνει ότι του δίνουμε πολιτική υποστήριξη. Απλώς χρησιμοποιούμε το ψηφοδέλτιο του για να μαυρίσουμε τη τρόικα του Συναγερμού όπως και τους απορριπτικούς και τους ακροδεξιούς.

Δεν πρέπει να αφήσουμε καμιά ψήφο να πάει χαμένη ή να μετρήσει υπέρ των ακροδεξιών και του ΕΛΑΜ. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό. Αν δεν θέλουμε να έχουμε άλλες ήττες, συμβιβασμούς και απογοητεύσεις χρειάζεται να κτίσουμε μια άλλη αριστερά. Την αριστερά της αντικαπιταλιστικής ανατροπής. Την Αριστερά που να στηρίζει τους αγώνες της εργατικής τάξης. Που να δίνει με συνέπεια την κόντρα ενάντια στον εθνικισμό, το ρατσισμό και το φασισμό. Την αριστερά που δεν θα έχει αυταπάτες ότι διορθώνεται ο καπιταλισμός, αυτό το σαθρό και βάρβαρο σύστημα και θα παλεύει για την ανατροπή του. Σε αυτή τη προοπτική εντάσσεται και η ψήφος σήμερα στο ΑΚΕΛ.

[Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση](#), [Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση](#), [Ηλεκτρονικά Άρθρα](#), [Εργατική Δημοκρατία \(Ομάδα\)](#), [Βουλευτικές Εκλογές 2016](#), [ΑΚΕΛ](#), [Δεκαετία 2010-2019](#), [2016](#), [Λευκωσία \(νότια\)](#)

From:

<https://movementsarchive.org/> - Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi

Permanent link:

https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:ergatikidimokratia:ekloges_2016

Last update: **2021/06/25 10:34**

